

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 561/24
23.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Јелене Стојилковић, председника већа, Марије Бошковић и Татјане Лемајић, чланова већа, у парници тужилаца малолетне АА и малолетног ББ из ..., чији је заједнички законски заступник мајка ВВ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Гордана Михаиловић, адвокат из Београда, ул. Интернационалних бригада бр.13, против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Зоран Лазаревић, адвокат из Београда, ул. Бирчанинова бр.4, ради утврђивања очинства, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П2 151/22 од 01.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 23.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П2 151/22 од 01.04.2024. године, у ставу првом изреке.

УКИДА СЕ пресуда Вишег суда у Београду П2 151/22 од 01.04.2024. године у ставу четвртном и шестом изреке и предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Побијаном пресудом Вишег суда у Београду П2 151/22 од 01.04.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени биолошки отац малолетне АА, рођене ...2010. године и малолетног ББ, рођеног дана ...2010. године, од мајке ВВ, што је тужени дужан признати и трпети и ова пресуда је основ да се у матичну књигу рођених Града Београда, за матично подручје Савски венац, за малолетну АА под текућим бројем ... за годину 2010. године и малолетног ББ под текућим бројем ... за годину 2010. годину упише тужени као отац.

Ставом другим изреке, малолетни тужиоци поверени су на чување и васпитање мајци, тужилји ВВ, која ће самостално вршити родитељско право.

Ставом трећим изреке, уређен је начин виђања малолетне деце АА и ББ са оцем ГГ, тако што ће отац виђати децу сваке среде од 16,00 до 19,00 часова, сваки други викенд у месецу од петка од 18,00 часова до недеље у 18,00 часова, сваки други државни празник, сваки други дечји рођендан, 10 дана зимског и 20 дана летњег распуста и то тако што ће узимати децу испред зграде у којој живе са мајком и враћати их на исто место.

Ставом четвртим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање заједничке малолетне деце АА и ББ из ..., плаћа месечно износ од по 15.000,00 динара за свако дете, укупно 30.000,00 динара месечно, сваког 1. до 5. у месецу на руке мајци ВВ, почев од 27.05.2014. године па убудуће, све док за то постоје законски услови.

Ставом петим изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тражено да се обавезе тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце АА и ББ из ..., преко досуђених 30.000,00 динара, а до тражених 50.000,00 динара, плаћа месечно износ од још 20.000,00 динара.

Ставом шестим изреке обавезан је тужени да тужиоцима малолетној АА и малолетном ББ и ВВ, накнади трошкове парничног поступка у укупном поступку од 928.500,00 динара.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући је, како то произлази из жалбених навода у ставу првом, четвртм и шестом изреке, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непоптуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка је тражио и определио.

Тужиоци су доставили одговор на жалбу.

Испитујући правилност побијане пресуде, у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 са изменама и допунама), у вези члана 202 Породичног закона, Апелациони суд је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом у односу на први став изреке побијане пресуде, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности а релативно битна повреда одредаба парничног поступка на коју у жалби указује тужени из члана 374 став 1 у вези члана 353 став 1 и 3 Закона о парничном поступку, по налажењу Апелационог суда у Београду није таква да је могла утицати на законитост и правилност побијане пресуде у ставу првом изреке.

Према утврђеном чињеничном стању тужиља и тужени су били у емотивној вези почев од краја 2009. године, тужени је био разведен, карактер њихове везе било је забављање, виђали су се свакодневно и тужиља ВВ је остала у другом стању и то сазнала 20.04.2010. године када је саопштила туженом који се тада скроз променио.

Није знала да носи близанце, ишла је на редовне контроле, трудноћа је протекла уредно, за сво то време тужени јој се није јављао нити долазио. Када се породила ...2010. године туженом је послала смс поруку да је родила дечака и девојчицу и након изласка из болнице тужени је изразио жељу да види децу, дошао је и дао им по 100 евра и тада су поново наставили њихову емотивну везу на исти начин као и пре него што је остала трудна. Тужени је долазио сваког дана, водио их код лекара када је требало, није куповао ствари за децу али је давао месечно 200 евра на име издржавања деце, куповао храну, спремао ручак или су заједно то радили. Нису причали на тему заједничког живота и могућности да се преселе у његов стан у ... бр. ... Крајем 2013. године су прекинули везу и од тада тужиља ВВ није ни видела ни чула туженог.

Према налазу и мишљењу Биолошког факултета Универзитета у Београду проценат вероватноће да је тужени отац малолетне АА износи навише од 99.99999 % а проценат вероватноће да је тужени отац малолетног ББ износи навише од 99.99999 % чиме је потврђено очинство туженог над малолетном АА и малолетним ББ.

Према налазу и мишљењу Органа старатељства Градског центра за социјални рад у Београду – Одељење Вождовац мајка ВВ вербализује правилне васпитне ставове, емотивно је везана за сина и ћерку и мотивисана да се брине и стара о њима као и до сада, од деце се није одвајала од њиховог рођења и процењена је као компетентан родитељ, са капацитетима да препозна и адекватно реагује на потребе своје деце. Деца цео живот живе са мајком немају идеју о оцу, веома су емотивно везана за њу као фактички једног родитеља због чега је мишљење органа старатељства да је целисходно да деца остану да живе са мајком ВВ и да се формално повере њој на самостално вршење родитељског права а у односу на модел личног односа родитеља са којим деца не живе орган старатељства није био у могућности да исти достави јер није био у могућности да процени родитељски капацитет оца с обзиром да није могао да ступи у контакт са њим.

Тужиља ВВ живи са двоје малолетне деце која сада имају 13 година, у стану који је њено власништво, и који има око 60 м2. Запослена је на неодређено време, у редовном радном односу, месечна примања остварује у износу од око 130.000,00 динара и запослена је у ... од 2013. године. Осим прихода из радног односа других прихода нема. Деца су у основној школи, седми разред и помоћ од школе остварују само у ситуацији када иду на излет и када друго дете добија 50 % попушта и добили су бесплатне уџбенике. Тужени је од јануара 2011. до маја 2013. године давао по 100 евра деци, након 2013. године нису имали контакт и немају га до данас, тужени је био у браку са претходном супругом и живи у свом стану у ..., зна да има и викендицу у ... Тужиља ВВ је имала трошкове везано за вртић с тим што није могла да определи колики су били ти трошкови и имала је бонитете као самохрана мајка али је морала да ангажује једну особу за чување деце коју је плаћала прво 25.000,00 динара а касније између 30.000,00 и 35.000,00 динара која је била ангажована од августа 2011. године до јануара 2021. године. Месечни трошкови износе 15.000,00 динара и то за струју, инфостан, кабловску и чишћење зграде. Оба детета имају мобилне телефоне и плаћа их месечно око 900,00 динара, она има мобилни и фиксни који су у пакету са кабловском СББ. Деца имају ваншколске активности и то су приватни часови, оба детета иду у

музичку школу, свирају бубњеве и кларинет, а оба инструмента је тужиља купила. Малолетни ББ последње три године иде у музичку школу, а малолетна АА последње четири године и музичка школа је бесплатна и плаћа се само музички динар. Постоје спортске активности, малолетна АА тренира одбојку скоро две године, месечни трошкови су 4.600,00 динара, ишла је на одбојкашки камп који је коштао 36.000,00 динара, а малолетни ББ тренира кошарку пет година, трошкови износе 5.000,00 динара месечно, с тим што деца наизменично иду на камп. ББ тренира и пливање у СЦ Ташмајдан, суботом и недељом од априла, јер има проблем са кичмом и ти трошкови износе од 2.000,00 или 4.000,00 динара. Малолетна деца иду на приватне часове математике два пута недељно, по 90 минута и тај час кошта 2.200,00 динара, имају онлајн часове немачког два пута недељно по 45 минута, што месечно кошта за оба детета 3.600,00 динара. Раније су ишли у ... школу, што је годишње износило око 28.000,00 динара подељено на месеце колико траје школска година. Малолетна АА је у једном периоду ишла и на балет приватно, што је износило око 60 евра месечно и ишла је две и по године, 2015, 2016 и 2017. године. Малолетни ББ је ишао на приватне часова глуме, код ... скоро две године до затварања школе и то је месечно износило 60 евра. Тужиља није могла прецизно да се изјасни колико износе месечно њихово потребе за храну, одећу, обућу, посете лекару, али највише одлази на храну. Такође, тужиља није могла да определи колике су биле потребе деце од 2014. године до 2023. године по свакој години. Тужили су помагали родитељи, има и гарсоњеру од 30 м² која је у спору и тај стан не користи. Родитељи су јој помогли око куповине већег стана.

Тужени је у пензији од маја месеца 2023. године, пре пензионисања је дуго био незапослен, од 2014. године, а пре 2014. године је радио у фирми ... која је пропала, с тим што не може да определи колика му је била зарада. Тужени је покушавао да пронађе посао, али није успео у томе, живео је од мајчине пензије и чувао мајку, јер је њена болест захтевала 24-часовну негу. Нема имовину, стан у коме живи је стан његове супруге, у том стану живи сам, а трошкове сноси делимично он, а делимично ћерка. Доприносио је издржавању малолетне АА и малолетног ББ од рођења 2010. године до маја 2013. године, тако што је давао 200 евра месечно мајци деце, а након 2013. године није био у контакту ни са тужиљом ВВ, ни са децом. Стан мајке туженог је припао његовој старијој ћерки, половина плаца коју идеалну половину је имао са мајком, оставили су његовој ћерки из првог брака, стан у ... је стан његове жене ДД, стан се водио на њега, али је пребачен на његову супругу када је поднела захтев за поделу брачне тековине. Прва ћерка туженог је студирала, имала је стипендију која је покривала трошкове студирања, с тим што не може да се сети да ли је допринио њеном издржавању. После смрти оца туженог остало је нешто новца којим је располагао тако што је тужили ВВ давао издржавање и плаћао лечење мајци, новац је престао да даје, јер је потрошен и живео је од пензије мајке. Тужени од детињства има бронхијалну астму и јаке алергије, лечи се спорадично и сам. За трошкове издваја 13.000,00 динара на име станарине, на име струје 3.000,00 динара и мобилни телефон 1.000,00 динара и то су превелики трошкови за њега. Према извештају Републичког фонда ПИО тужени на име пензије у периоду од маја 2023. године до априла 2024. године је укупно примио 452.026,94 динара, пензија туженог у периоду од априла 2023. године до децембра 2023. године је месечно износила 36.656,77 динара, а у периоду од јануара 2024. године до априла 2024. године је износила 42.081,97 динара, те је пензија туженог од јануара 2024. године па надаље 42.081,97 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 45 став 4, 55, 77 став 3, 78 став 3, 160, 162, 251, 260 став 1, 266 став 1 и 272 став 2 Породичног закона, закључио на основу налаза и мишљења Биолошког факултета Универзитета у Београду да је тужени биолошки (природни) отац малолетног ББ и малолетне АА. Приликом одлучивања о вршењу родитељског права над малолетном децом – тужиоцима малолетном АА и ББ, суд је имао у виду налаз и мишљење органа старатељства Градског центра за социјални рад у Београду, Одељење Вождовац и одлучио о вршењу родитељског права у најбољем интересу деце, с обзиром на њихов узраст, пол, као и њихове емоционалне и развојне потребе и самостално вршење родитељског права над малолетном децом поверио мајци, овде тужиљи ВВ, која ће самостално вршити родитељско право. Суд је уредио начин виђања малолетне деце са туженим, у складу са постављеним тужбеним захтевом, који представља устаљени и општепознати модел виђања родитеља који не живи заједно са децом, а који модел виђања је у интересу малолетне деце ради њиховог здравог и правилног психофизичког развоја. Одлучујући о захтеву за издржавање малолетне деце, суд је обавезао туженог да на име свог доприноса у издржавању тужилаца малолетне АА и малолетног ББ плаћа износ од по 15.000,00 динара, укупно 30.000,00 динара, од дана подношења тужбе, па убудуће, при чему је ценио потребе деце као поверилаца издржавања, и то трошкове становања, исхране, одеће, обуће, похађање ваннаставних активности, тренинга, музичке школе, налазећи да поред основних животних потреба имају и потребе везане за образовање, разоноду и друге потребе примерене том узрасту, при чему је суд ценио и могућност туженог као дужника издржавања да доприноси издржавању деце, његове године, радну способност, расходе и евентуалну обавезу издржавања трећих лица, те је приликом одлучивања имао у виду да је тужени у моменту закључења расправе пензионер и да месечно прима пензију од 42.081,97 динара, да нема доказа да поседује непокретну имовину, имао је у виду његове трошкове кроз приложене рачуне, као и да тужени, иако пензионер, има могућност да додатно оствари приходе, јер је као родитељ дужан да издржава децу. Такође, приликом одлучивања, првостепени суд је имао у виду и могућности другог родитеља да доприноси издржавању деце и свакодневну бригу мајке око деце, као и минималну суму као накнаду за храњенике, односно лица на породичном смештају, коју периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту.

Код утврђене чињенице да је тужени биолошки отац малолетних тужилаца, правилно је првостепени суд поступио када је, са позивом на одредбу члана 260 став 1 Породичног закона, одлучио као у ставу првом изреке побијане пресуде и утврдио да је тужени биолошки отац малолетних тужилаца АА и ББ.

Неосновани су жалбени наводи туженог да је тужбени захтев тужиље ВВ морао бити делимично одбачен као неблаговремен, због тога што је наступила преклузија, у смислу члана 251 став 2 Породичног закона, јер је поднет по истеку субјективног рока. Ово стога, што је ставом првим изреке пресуде само утврђено да је тужени природни – биолошки отац малолетних тужилаца АА и ББ и одлучено је само о њиховом тужбеном захтеву за утврђење очинства, а не и тужбеном захтеву тужиље ВВ, због чега се жалбени наводи туженог не могу прихватити, па је у том делу жалба туженог одбијена и одлучено као у ставу првом изреке применом члана 390 Закона о парничном

поступку.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепена одлука у побијаном ставу четвртог изреке се не може испитати, с обзиром да не садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама, а поједини разлози су противречни садржини изведених доказа, чиме је првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на шта се основано указује жалбом туженог. Основано се жалбом туженог указује и да је првостепени суд погрешно применио материјално право, одредбу члана 160 и 162 Породичног закона, када је одредио висину доприноса за издржавање малолетне деце, због чега је чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Наиме, одредбом члана 73, 154 став 1 и члана 160 Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља који имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним тим законом. Начин одређивања висине издржавања и критеријуми за утврђивање ове обавезе прописани су законом. Висина издржавања се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања. Исти закон у члану 162 став 3 предвиђа да, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ као дужник издржавања, из чега произлази да наведена одредба управо инсистира на животном стандарду родитеља и даје право детету да му се кроз износ законског издржавања омогући исти такав стандард. Одредбом члана 27 и 31 Конвенције о правима детета (ратификоване Законом о ратификацији Конвенције УН о правима детета "Службени лист СФРЈ – Међународни уговори" 15/90 и Службени лист СРЈ – Међународни уговори" бр. 4/96 и 2/97) је прокламовано право сваког детета на животни стандард који одговара дететовом физичком, менталном, духовном, моралном и социјалном развоју, као и право детета на учешће у игри и рекреативним активностима које одговарају узрасту детета.

Приликом оцењивања могућности лица које је дужно да даје издржавање суд у смислу наведених законских одредби узима у обзир све његове приходе, стварну могућност да стиче зараду, сопствене потребе, законску обавезу издржавања других лица и друге околности од значаја за одређивање издржавања. Родитељ је дужан да на све могуће начине обезбеди довољно средстава за егзистенцијалне потребе своје деце, при чему се мора узети у обзир да ли је у радном односу као и његове стварне могућности да оствари зараду, не само ради задовољења својих потреба него и потреба издржаваног лица. Минимална сума издржавања је сума коју као накнаду за храненике односно лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту у складу са законом. Она је оријентационо мерило за утврђивање укупног износа за задовољење месечних потреба издржаваног лица, с обзиром да се издржавање одређује првенствено према потребама повериоца и могућностима дужника, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања.

Првостепени суд се у обрзложењу побијане пресуде позивао на цитиране

законске прописе али је пропустио да у потпуности примени критеријуме о одређивању издржавања предвиђене чланом 160 Породичног закона о чему зависи одлука о тужбеном захтеву за издржавање малолетне деце. Наиме, утврђивање чињеница које су од значаја за одмеравање доприноса за издржавање малолетне деце представља обавезу суда у смислу члана 205 Породичног закона, који прописује истражно начело у породичним споровима. С тим у вези, првостепени суд је пропустио да применом свих релевантних критеријума утврди с једне стране појединачне месечне потребе сваког малолетног детета имајући у виду њихов узраст и пол, који се огледају у трошковима становања, одевања, исхране, хигијене, школских и ваншколских активности, њихове здравствене потребе и то у периоду од подношења тужбе до пресуђења, имајући у виду значајан протек времена и промену узраста малолетних тужилаца, те колики месечни износ је потребан да би се потребе малолетних тужилаца подмириле у наведеном периоду, а са друге стране непотпуно је утврдио и стварне могућности туженог као дужника издржавања да доприноси издржавању малолетне деце у складу са критеријума из цитиране законске одредбе, његове приходе, здравствено стање, могућност за стицање додатних прихода како би се утврдиле могућности даваоца издржавања, при чему се мора водити рачуна и о могућностима мајке деце да доприноси њиховом издржавању као и да деца прате животни стандард својих родитеља.

Наиме, према налажењу Апелационог суда, у конкретном случају нису на потпун начин утврђене и цењене појединачне месечне потребе сваког малолетног детета од дана подношења тужбе, када су малолетни тужиоци били предшколског узраста па до закључења главне расправе када су имали скоро 10 година, и у вези са тим да су у време пресуђења малолетни тужиоци ученици основне школе, да су различитог пола са различитим потребама које се односе на школске, ваншколске активности, одећу, обућу, хигијену, здравствене потребе. У том смислу првостепени суд је пропустио да цени и донето решење о одређивање привремене мере од 19.6. 2015. године којим је тужени обавезан да плаћа на име издржавања малолетних тужилаца по 15.000,00 динара и у вези са тим и околност да је до закључења главне расправе промењен узраст малолетних тужилаца, њихове потребе које су се с обзиром на узраст повећале због постојања низа школских и ваншколских активности, те у складу са узрасном компарацијом оцени њихове потребе и износ који је потребан за њихово подмирење од дана подношења тужбе до пресуђења.

Такође, потпуно су изостали разлози првостепеног суда када су у питању стварне могућности туженог да доприноси издржавању малолетних тужилаца. Код обавезе издржавања малолетне деце дозвољена је могућност да се висина издржавања одреди у износу којим би се угрозила егзистенција родитеља – даваоца издржавања јер су родитељи дужни да и по цену угрожавања сопствене егзистенције обезбеде довољно средстава за издржавање малолетне деце, међутим то важи само у случају да и други родитељ није у могућности да обезбеди средства којима би се задовољиле потребе деце, јер дужност је родитеља да издржавају своју малолетну заједничку децу, а висина обавезе издржавања малолетне деце мора бити одређена у складу са потребама деце али и могућностима родитеља, дужника издржавања. Суштина законског издржавања је у томе да се висина доприноса за издржавање одреди тако да се обезбеде најнеопходнија средства за издржавање примаоца издржавања, али према стварним и

материјалним могућностима обвезника издржавања, као и да се детету омогући такав ниво животног стандарда какав ужива и родитељ, дужник издржавања. Подмирење других потреба и трошкова осим трошкова на име исхране, хигијене и одеће као и трошкова режије не сме бити на штету малолетне деце, с обзиром на специфичну природу ове обавезе, а то је да малолетна деца морају бити задовољена и подмирена у својим потребама, макар и по цену одрицања родитеља сопственог егзистенцијалног минимума.

Наиме, један од елемената права на правично суђење је и право на образложену судску одлуку која подразумева обавезу суда да наведе јасне, довољне и разумљиве разлоге на којима заснива своју одлуку, чиме се истовремено даје гаранција странкама у поступку да је суд размотрио наводе странака, изведене доказе и да се таква одлука може испитати у жалбеном поступку, а што је првостепени суд пропустио да учини.

Из наведених разлога, побијана одлука у ставу четвртог изреке је морала бити укинута па је Апелациони суд у Београду применом одредби члана 391 став 1 и 392 став 2 Закона о парничном поступку одлучио као у ставу другом изреке.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступити по примедбама из овог решења, па ће отклонити учињену битну повреду одредаба парничног поступка на коју му је указано од стране другостепеног суда. У правцу неопходности потпуног чињеничног утврђења, првостепени суд је у обавези да применом истражног начела на шта је овлашћен одредбом члана 205 Породичног закона правилно утврди потребно чињенично стање, с обзиром да суд може утврђивати чињенице које међу странкама нису спорне, а може и самостално утврђивати чињенице на које ниједна странка није указала, нити је исте изнела. С тим у вези, првостепени суд ће правилном применом материјалног права и то одредби Породичног закона те изведених доказа утврдити појединачне месечне потребе малолетних тужилаца од момента подношења тужбе до дана пресуђења, тако што ће имати у виду и донету привремену меру из 2015.године којом је одређено издржавање малолетних тужилаца од стране туженог у износу од по 15.000,00 динара и узраст малолетних тужилаца како у време доношења привремене мере тако и у време пресуђења и поуздано утврдити колико износе месечни трошкови малолетних тужилаца и то становања, исхране, обуће, одеће, школовања и активности везаних за школу и ван школе, бављења спортом, зимовања, евентуалног лечења при чему ће имати у виду и развојне потребе малолетних тужилаца које зависе од њиховог узраста а утичу на одговарајућу социјализацију са вршњацима које се може одвијати посетом одређеним установама културе (музеји, позоришта, биоскопи) што такође представља трошак који је саставни део потреба малолетног детета. Такође је потребно да цени и да минимална сума издржавања која представља суму коју као накнаду за храненика односно лице на породичном смештају периодично утврђује надлежно министарство представља само оријентир за одређивање минималне висине новчаних потреба неопходних за издржавање те ће ценити да малолетни тужиоци имају право на животни стандард који је примерен њиховом физичком, менталном и друштвеном развоју с тим што закључак о животном стандарду на који малолетни тужиоци имају мора бити заснован на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања. Поуздано, на основу прибављених доказа утврдиће колико износе трошкови становања законске заступнице малолетних тужилаца и то на име инфостана, струје, грејања,

телефона и слично, колико износе трошкови њених личних потреба на име обуће, одеће, хигијене, исхране. Затим ће утврдити све околности везане за животни стандард и могућности туженог као дужника издржавања да доприноси издржавању малолетних тужилаца, те ће ценити и околност да ли је тужени располагањем имовином лишио себе новчаних средстава којима би могао да учествује у издржавању малолетних тужилаца, те ће прибавити извештај од НБС о свим текућим рачунима динарским и девизним за туженог од пословних банака код којих има отворене рачуне, промету на тим рачунима и променама на кредитним картицама те на поуздан начин утврдити да ли је тужени у могућности да се додатно радно ангажује те и на тај начин учествује у издржавању малолетних тужилаца. Првостепени суд ће имати у виду и да тужила ВВ, као законски заступник малолетних тужилаца има обавезу да поред старања и вођења бриге о малолетним тужиоцима учествује у њиховом издржавању јер је то и њена законска обавеза. Пошто поступи по примедбама из овог решења, у смислу члана 398 став 2 Закона о парничном поступку првостепени суд ће одлучити о тужбеном захтеву, при чему ће за своју одлуку дати потпуне и јасне разлоге.

Укинуто је и решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке побијане пресуде, јер зависи од коначног исхода спора.

**Председник већа – судија
Јелена Стојилковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић